

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput III. Alexander III. a Londonen. Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

Quam pœnam explicat Concilium Arelat. 2. can. 14. ibi: *Si quis clericus pecuniam dedit ad usuram, depositus à Clero, à communione habeatur alienus.* Similiter in can. 25. *Apost.* ita cavetur: *Episcopus, vel Presbyter, vel Diaconus fornicationis, vel surti convictus deponatur, & mox sequeatur.* Quam pœnam ita explicant Patres Concilii Aurel. 3. can. 8. *Si quis clericus furtum, aut falsitatem admisit, quia capitalia sunt crimina, communione concessa, ab ordine degradetur.* Notavit Morinus lib. 2. exercit. cap. 11. Unde clericus, qui in cap. 1. hoc tit. dicitur depositus, in cap. 2. dicitur degradatus. Nec obstat augmentum ipsius dubitandi rationis, quia licet jam clericus in presenti casu fuisset depositus pro criminibus, tamen crescente malitiâ, per contemptum clavium ministrando in gradu interdicto amplius excommunicari valet, cap. cum non ab homine 10. de iudiciis, cap. capitulum 30. de rescriptis, Clement. 2. de sent. excom. sicut excommunicatus deponitur, cap. clerici, 36. dist. cap. latores 4. hoc tit. Nec novum est, ut pro duplici culpa, duplici quis puniatur pœnâ, cap. ut clericorum, vers. Si quis igitur, de vita & honest. cleric. Sunt tamen hoc casu, & similibus diversarum rationum censuræ, & ideo nihil impedit, quod eidem personæ diversa pœna imponatur propter diversa delicta, ut in presenti, sed etiam propter idem delictum, si in tantum crescat contumacia, ut omnem hanc pœnam mereatur, ut latè docet Suarez de censur. dispnt. 5. sect. 2. num. 4.

autem, de re iudic. in 6. ubi statuitur, quod si iudex ordinarius, vel delegatus, suspensus, durante suspensione se ingesserit divinis officiis, irregularitatem contrahat, à qua non nisi per Romanum Pontificem possit absolvi. Ex quo textu expressè deducitur, suspensum ab officio ecclesiastico, & adhuc temerè se ingerentem divinis officiis, irregularitatem contrahere. Ergo non rectè in presenti docetur, tantum abscondendum ab Ecclesia, id est excommunicandum esse. Pro cuius textus solutione, omisso Cardinali in presenti, qui discrimen constituit inter clericos in maioribus ordinibus constitutos, & minoribus gradibus initiatos, ministrantes post suspensionem, ita ut primi irregularitatem contrahant, secundi verò tantum excommunicentur; quæ solutio facilè refellitur ex traditis supra in cap. 1. verius dicendum est, ob violationem censuræ irregularitatem contrahere clericum suspensum post suspensionem celebrantem, cap. Apostolica 9. hoc tit. Similiter & clericum interdictum, cap. latores 4. hoc tit. excommunicatum, ut dicemus in cap. sequenti. Unde majori ratione depositus celebrans irregularis fit, quia omnis depositio involvit in se suspensionem. Nec in presenti negatur clericum depositum celebrantem, irregularitatem contrahere, sed amplius esse excommunicandum eum statuitur: quo modo etiam expendi, & exponi possunt textus in cap. 1. c. is cui 20. de sent. excom. in 6. cap. latores 4. cap. fraternitatis 6. cap. postulasti 7. §. quævisisti, hoc tit. junctis adductis in eorum commentariis.

10.

CAPUT III.

Alexander III. à Londonen. Episcopo.

Clerici autem, si qui à suis, aut etiam de mandato Romani Pontificis ab aliis Episcopis interdicti, vel excommunicati ante absolutionem divina officia celebraverint, nisi moniti sine dilatione redierint, perpetuæ depositionis sententiam pro ausu tantæ temeritatis incurrant.

NOTÆ.

Ant. August. in presenti: quam literam retineo, quia in dicta prima collectione, additur, *pars capituli relatum*; unde cognoscitur, in presenti referri partem textus in c. relatum, ne cleric. vel monachi qui inscriptionem habet, Londinensi Episcopo. De diœcesi Londinensi egi in cap. 6. de consuet.

I. ^a London. In prima collectione, sub hoc tit. cap. legitur *Turonensi*, post Concil. verò Later. part. 26. c. 9. legitur *Livoniensi*, & in quodam Codice Tarraconensi, *Londonensi*, ut notavit

CAPUT IV.

Idem à Toletano Archiepiscopo.

Latres presentium cum tuis literis ad nostram accedentes presentiam, suum nobis excessum plenius intimarunt, scilicet quod tam ipsi, quam alii multi, postquam interdicti & excommunicati fuerunt, divina præsumperint officia celebrare. Quoniam verò cum eis magnam multitudinem in hoc peccasse dicebant, nec nobis qui eorum magis, vel minus deliquerint, innotescere potuit, negotium discretionis tuæ duximus remittendum, s. t. p. A. f. m. quat. rei veritate diligentius inquisita, si x. solummodo, vel pauciores in his deliquisse constiterit, omnes in perpetuum ab officio sacerdotali deponas: si verò multitudinem magnam in hoc peccasse cognoveris, eos quos magis causam delicti esse constiterit, perpetua depositione condemnes, & alios, qui non tantum deliquerunt, ab officio ad tempus suspendas, & omnibus pœnitentiam secundum discretionem tibi à Deo datam injungas.

D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. V.

Na

NOTÆ.